

بررسی پتانسیل روش‌های میکروبی در ازدیاد برداشت از مخازن نفتی ایران (مطالعه‌ی موردی: میدان مسجدسلیمان)

حسین فجاوند* معاونت پژوهش و فن آوری وزارت نفت

چکیده

حدود هفتاد سال از ثبت اختراع زوبل راجع به پتانسیل استفاده از میکروارگانیسم‌ها در برداشت نفت از مخازن هیدروکربنی می‌گذرد و در این خصوص در کشورهای مختلف کارهای زیادی در مقیاس میدانی انجام شده است. اما در ایران با وجود تنوع زیاد مخازن نفتی و وجود کاندیداهای، همچنان در استفاده از این فرآیندها تردید وجود دارد. در مقاله‌ی حاضر سعی شده ضمن توصیف فرآیندهای مختلف ازدیاد برداشت میکروبی نفت و متغیرهای غربال‌گری مخازن نفتی و همچنین معرفی چندین مخزن مناسب برای اجرای این فرآیندها، مطالعه‌ی موردی انجام شده در سال‌های اخیر روی یکی از میدانی نفتی کشور بررسی شود. از آنجا که عمق، دما و شوری در اغلب مخازن نفتی ایران زیاد است، جهت استفاده از فرآیندهای میکروبی با هدف بهبود تولید نفت، نیازمند استفاده از گونه‌های میکروبی بی‌هوازی یا بی‌هوازی اختیاری با تحمل شوری و دمای زیاد هستیم. این باکتری‌ها ممکن است بومی مخازن ایران یا انتخاب شده از اکوسیستم‌های دیگر باشند. متغیرهای محیطی مخزن مانند دما، تراوایی سنگ و شوری معمولاً کاربرد انواع میکروارگانیسم‌هایی که می‌توانند برای فرآیندهای میکروبی درجا به کار برده شوند را محدود می‌کند. به همین دلیل جداسازی میکروبی و به کارگیری روش‌های غربال‌گری مناسب برای انتخاب باکتری از مراحل مهم در اجرای یک فن آوری موفق ازدیاد برداشت میکروبی نفت خواهد بود. بنابراین در تحقیق حاضر، یک برنامه‌ی جداسازی و غربال‌گری باکتری از نمونه‌ی آب سازند مخزن آسماری میدان نفتی مسجدسلیمان طراحی شد و طی آن باکتری‌های بی‌هوازی اختیاری با تحمل شوری و دمای زیاد جدا شد. این باکتری‌ها بعضاً قادر به رشد تا دماهای بسیار زیاد و تحمل شوری تا غلظت ۱۵w/v درصد بودند. بر اساس معیارهای تحمل شوری و دما، فعالیت همولیز و کاهش کشش سطحی، در نهایت چند سویه‌ی باکتریایی مولد بیوسورفکتانت که سورفکتانت تولیدی آنها نسبت به دیگر سویه‌ها، قابلیت کاهش کشش سطحی زیادی داشت غربال‌گری شد. مطالعات مورفولوژیکی، بیوشیمیایی و فیزیولوژیکی، آنالیز اسید چرب دیواره‌ی سلولی و شناسایی توالی نوکلئوتیدهای ژن 16S rRNA این سویه‌ها نشان داد که آنها متعلق به یک گونه باسیلوس با شباهت نزدیکی به گروه *Bacillus subtilis* هستند. خاصیت فعال سطحی کم‌نظیر سورفکتانت‌های تولیدی توسط باکتری‌های جدا شده در این تحقیق از میدان مسجدسلیمان، نشان‌دهنده‌ی پتانسیل استفاده از این باکتری‌ها یا سورفکتانت‌های تولیدی توسط آنها در مقوله‌ی ازدیاد برداشت میکروبی نفت است.

واژگان کلیدی | ازدیاد برداشت میکروبی نفت، مسجدسلیمان، بیوسورفکتانت، کشش سطحی

مقدمه

و در نهایت منجر به افزایش بازده کلی برداشت نفت (E_p) خواهند شد:

$$E_r = E_p \times E_d \quad (1)$$

از بین این روش‌ها، ازدیاد برداشت میکروبی نفت یکی از کم‌هزینه‌ترین روش‌هاست که در صورت فراهم بودن شرایط تزریق میکروارگانیسم‌ها یا محصولات متابولیکی آنها به داخل مخزن نفتی می‌تواند به‌عنوان روشی مؤثر، از طریق مکانیزم‌های مختلف، بازده جاروب حجمی و بازده جابجایی میکروسکوپی یک نفت را افزایش دهد [۵-۲].

۱- انواع روش‌های ازدیاد برداشت میکروبی

به‌طور کلی روش‌های ازدیاد برداشت میکروبی نفت را می‌توان به دو دسته‌ی کلی روش‌های برون‌جا و درون‌جا تقسیم کرد:

تولید طبیعی نفت بسته به فشار اولیه‌ی مخزن نفتی و عوامل دیگری مانند خواص سنگ مخزن، میزان تخلخل و همچنین خواص سیال مخزن، معمولاً کمتر از ۳۰ تا ۵۰ درصد کل نفت درجای اولیه است. پس از این مرحله‌ی تولید نفت، از روش‌های سیلاب‌زنی آبی و تزریق گاز جهت تأمین نیروی محرکه‌ی لازم برای به‌حرکت درآوردن نفت به سمت چاه‌های تولید استفاده می‌شود. پس از تولید نفت به کمک روش‌های مرحله دوم، هنوز حدود ۳۰ تا ۵۰ درصد نفت درجا در مخزن وجود دارد که برای تولید آن از روش‌های حرارتی، شیمیایی، امتراجی و میکروبی استفاده می‌شود [۱]. هر یک از این روش‌ها به شکل‌های مختلف با افزایش بازده جاروب حجمی (E_p) یا افزایش بازده جابجایی میکروسکوپی (E_d)

*نویسنده‌ی عهده‌دار مکاتبات (h_ghojavand@aut.ac.ir)

الف) روش برون‌جا: تولید محصولات متابولیکی از قبیل پلی‌ساکاریدها در بیرون از مخزن و سپس تزریق آن به مخزن
ب) روش درون‌جا: تحریک میکروارگانیسم‌های بومی درون مخزن از طریق تزریق مواد مغذی مناسب یا تزریق میکروارگانیسم به‌همراه مواد مغذی به درون مخزن با هدف تولید محصولات متابولیکی مفید از قبیل بیوسورفکتانت‌ها

در صورت مناسب بودن شرایط تزریق میکروارگانیسم به مخزن نفتی بازده روش درون‌جا بیشتر خواهد بود. اما در صورتی که امکان تزریق میکروارگانیسم وجود نداشته باشد امکان تولید این مواد در بیرون از مخزن در شرایط کنترل‌شده و بهینه برای میکروارگانیسم وجود دارد. از آنجا که پایداری این محصولات بیشتر از میکروارگانیسم‌های تولیدکننده‌ی آنهاست در این حالت نسبت به حالت تزریق باکتری به درون مخزن، محدودیت‌های کمتری وجود دارد. از جمله موادی که به‌شکل برون‌جا تولید شده می‌توان به صمغ زانتان که توسط باکتری زانتاموناس کامپتریس تولید می‌شود اشاره کرد که از سال‌ها قبل در صنعت نفت مورد استفاده بوده است. محدوده‌ی وسیعی از محصولات میکروبی که می‌توانند E_p و E_h و در نتیجه بازده کلی برداشت نفت را افزایش دهند در جدول ۱- ارائه شده‌اند [۴].

از این محصولات، بیوسورفکتانت‌ها (از طریق کاهش نیروهای بین‌سطحی بین آب/نفت و در نتیجه آزاد کردن نفت که به‌دلیل وجود نیروهای موینگی در حفره‌های کوچک به‌تله افتاده) و بیوپلیمرها (از طریق افزایش گرانروی آب و در نتیجه کاهش نسبت تحرک‌پذیری) مهم‌ترین محصولات میکروبی هستند که به‌ترتیب بازده جابجایی میکروسکوپی و بازده جاروب حجمی نفت را افزایش می‌دهند. رشد در جای میکروارگانیسم‌ها نیز اختلاف تراوایی را کاهش داده و با مسدود کردن مسیرهای جریان آب سبب کاهش تولید آب و افزایش بازده جاروب فرآیند تزریق آب می‌گردد.

از مهم‌ترین مزیت‌های فرآیندهای میکروبی نسبت به سایر فرآیندهای ازدیاد برداشت نفت، استفاده از مواد مغذی مانند ملاس‌ها و پروتئین‌های

کم‌ارزش است که عموماً ارزان‌تر از سایر ترکیبات شیمیایی مورد استفاده در ازدیاد برداشت نفت هستند [۶]. روش‌های میکروبی با وجود تنوع و مزیت‌های زیاد دارای محدودیت‌هایی نیز هستند که کاربردی شدن آنها را برای مخازن ایران با چالش مواجه کرده است. کاربرد این روش‌ها برای کنترل جریان سیال تا حد زیادی به شرایط محیطی مخزن مانند PH، شوری، دما و تراوایی وابسته‌اند. نتیجه‌ای که می‌توان از مقالات و گزارش‌های علمی گرفت آن است که موفقیت یک فرآیند ازدیاد برداشت میکروبی نفت به مواردی از قبیل انتخاب مناسب مخزن کاندیدا، انتخاب مناسب گونه‌های باکتریایی بالقوه، بقاء باکتری‌ها در شرایط مخزن، مقدار متابولیت‌های تولید شده و آثار آنها بر آزادسازی نفت باقیمانده بستگی دارد [۶].

بنابراین مشخصات مخزن مورد نظر در طراحی یک فرآیند ازدیاد برداشت میکروبی نفت از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. برای اجرای فرآیندهای میکروبی، یک مخزن نفت باید حداقل شرایطی که در جدول ۲- ارائه شده را داشته باشد [۶ و ۷]. مشخصات ذکر شده در این جدول برای استفاده از فرآیندهای میکروبی به‌صورت درون‌جاست. برای استفاده از فرآیندهای میکروبی به‌صورت برون‌جا محدوده‌ی این شرایط می‌تواند وسیع‌تر باشد. در حالت نخست برای موفقیت یک فرآیند میکروبی درون‌جا، تحمل باکتری‌ها به شرایط شوری، دما و همچنین تزریق‌پذیری (داشته‌ن تراوایی مناسب) مخزن بستگی دارد. اما در حالت دوم پایداری محصول میکروبی در شرایط مخزن و خواص آن از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند. محدوده‌ی مشخصات مخازنی که برای فرآیند تزریق محصولات میکروبی مناسب هستند همان شرایط لازم برای تزریق مواد شیمیایی است [۸].

از آنجا که هدف تحقیق حاضر بررسی پتانسیل روش‌های میکروبی ازدیاد برداشت از مخازن نفت کشور است، باید شرایط مخازن ایران از لحاظ متغیرهای محدودکننده برای فرآیندهای میکروبی مدنظر قرار گیرد. همان‌طور که اشاره شد یکی از مهم‌ترین متغیرهای یک مخزن نفتی که تا حد زیادی بر موفقیت فرآیند ازدیاد برداشت میکروبی نفت

مقالات علمی - پژوهشی	
محصولات میکروبی و کاربردهای آنها در ازدیاد برداشت میکروبی نفت	
مصرفات میکروبی	فرآیندهای میکروبی
۱ بیوسورفکتانت‌ها	کاهش کشش سطحی/بین‌سطحی، امولسیون‌سازی
۲ بیوپلیمرها	کنترل تحرک‌پذیری و اصلاح پروفایل تزریق‌پذیری
۳ بیومس	انسداد انتخابی، تجزیه نفت و کاهش گرانروی، تغییر ترشوندگی سطوح و سولفورزدایی نفت‌خام
۴ اسیدها	افزایش تخلخل و تراوایی سنگ مخزن و تولید دی‌اکسید کربن از طریق واکنش با کربنات‌ها
۵ گازها	تجدید فشار مخزن، تورم نفت، کاهش گرانروی، افزایش تراوایی با حل کردن سنگ‌های کربنات
۶ حلال‌ها	حل کردن نفت و کاهش گرانروی

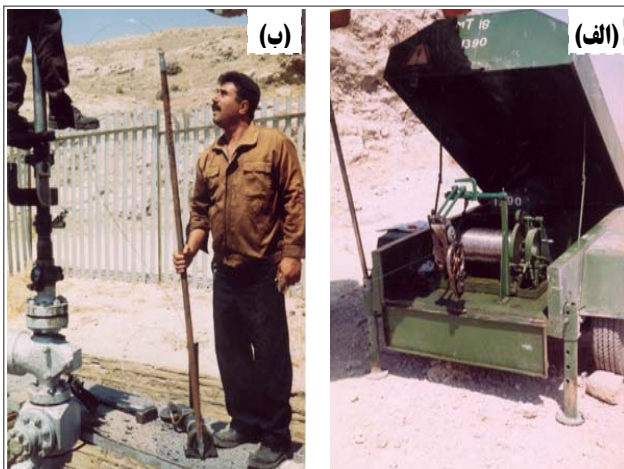
مقالات علمی - پژوهشی	
معیارهای غربال‌گری مخازن برای فرآیندهای ازدیاد برداشت میکروبی نفت [۶ و ۷]	
متغیر	متغیر محدوددهی پیشنهادی
شوری	$> 15\%$ کلرید سدیم، می‌تواند کل جامدات حل شده بیشتر باشد
مینرال‌های جزئی	$> 10-15 \text{ ppm}$ آرسنیک، جیوه، نیکل، سلنیوم
نوع نفت‌خام	$< \text{API} 15$ ، هنوز اطلاعات کافی برای نفت‌های سنگین‌تر در دسترس نیست
دمای مخزن	$> 170^\circ \text{F}$
عمق مخزن	$> 800 \text{ ft}$
درجه‌ی اشباع نفت باقیمانده	$< 25\%$ ممکن است استثنا هم وجود داشته باشد
تراوایی سنگ مخزن	$< 50 \text{ mD}$ ، به‌استثنای مخازن شدیداً شکافتار

عمق کم و نزدیکی به سطح زمین، کمترین دما را داشته و در سال‌های اخیر مورد توجه بسیاری از علاقمندان به این حوزه از تحقیقات در کشور قرار گرفته است. این میدان عظیم که در شمال شرقی استان خوزستان واقع شده قدیمی‌ترین میدان نفتی ایران و اولین میدان نفتی کشف شده در خاورمیانه است. سنگ مخزن اصلی میدان مسجدسلیمان را سازند آسماری تشکیل داده اما این میدان علاوه بر سازند آسماری، ذخیره‌ی کمی نیز در زبانه‌ی آهکی سازند شهبازان در سازند پابده دارد. میدان مسجدسلیمان در طول عمر خود ۱/۴ میلیارد بشکه نفت تولید کرده است. نفت این میدان از نوع نفت‌های سبک با API برابر ۳۹ و مقدار گوگرد ۰/۸۸ درصد وزنی است. وسعت میدان ۴۵mi²، ضخامت مخزن آسماری ۱۰۰۰ft، عمق سازند ۳۶۰-۶۴۰ft و سطح تماس آب/نفت ۲۲۰۰ft.s.s است. متوسط تخلخل مخزن ۱۱ درصد و ضریب حجمی اولیه‌ی سازند برابر ۱/۱۱ می‌باشد [۹]. میدان مسجدسلیمان به دلیل شرایط ذکر شده کاندیدای مناسبی برای اجرای فرآیندهای میکروبی ازدیاد برداشت نفت است. در مقاله‌ی حاضر به بخشی از یک مطالعه موردی که در سال‌های اخیر روی این میدان انجام شده پرداخته خواهد شد. همان‌طور که پیش‌تر اشاره شد انتخاب مناسب گونه‌های باکتریایی بالقوه، از مهم‌ترین اصول موفقیت یک فرآیند ازدیاد برداشت در میدان نفتی است. این گونه‌های میکروبی را می‌توان از باکتری‌های موجود در نمونه‌های سیالات مخزن کاندیدای اجرای فرآیندهای میکروبی جدا کرد. مخازن نفت حاوی جمعیت‌های میکروبی، از نظر متابولیکی فعال و متنوع هستند. این میکروارگانیسم‌ها حتی در مخازن نفتی با شوری و دمای زیاد نیز دیده شده‌اند. این ارگانیسم‌ها در گردش کربن و سولفور در مخزن فعال بوده و پتانسیل استفاده از هیدروکربن به‌عنوان دهنده‌ی اصلی الکترون برای تنفس بی‌هوازی را دارند. باکتری‌ها

مؤثر خواهد بود دمای مخزن است. رشد باکتری‌ها به توانایی آنزیم‌های باکتریایی برای کاتالیز فرآیندهای متابولیک و در نتیجه به دما بستگی دارد. به‌طور کلی آنزیم‌ها در دماهای کم به‌علت انرژی سینتیک کم، فعالیت کمتری دارند و با افزایش دما فعال‌تر می‌شوند. ولی به‌هر حال با افزایش زیاد دما، آنزیم‌ها ماهیت خود را از دست داده و کارکرد آنها متوقف می‌شود. باکتری‌ها در یک محدوده‌ی دمایی ۵°C- تا ۸۰°C قادر به رشد هستند. اما به‌هر حال هر یک از گونه‌های باکتریایی خاص در محدوده‌ی دمایی معینی قابلیت رشد و فعالیت دارند. باکتری‌ها از نظر دمای رشد به چهار گروه تقسیم می‌شوند:

- الف) ساکروفیل‌ها که قادر به رشد در محدوده‌ی دمایی ۵°C- تا ۲۰°C هستند (دمای رشد بهینه: حدود ۱۰°C)
 ب) مزوفیل‌ها که قادر به رشد در محدوده‌ی دمایی ۲۰°C تا ۴۵°C هستند (دمای رشد بهینه: حدود ۳۷°C)
 ج) ترموفیل‌ها که قادر به رشد در محدوده‌ی دمایی ۳۵°C تا ۸۰°C هستند (دمای رشد بهینه: حدود ۵۵°C)
 د) هایپر ترموفیل‌ها که قادر به رشد در دماهای بیش از ۸۰°C و بعضاً تا ۱۰۵°C هستند

بنابراین با توجه به مشخصات مخازن نفتی ایران، کاربرد فرآیندهای میکروبی برای ازدیاد برداشت نفت منوط به وجود میکروارگانیسم‌های ترموفیل با خواص متابولیکی مطلوب جهت افزایش بازده جاروب حجمی یا بازده جابجایی میکروسکوپی است. در جدول ۳- به تعدادی از مخازن نفتی جنوب که باکتری‌های ترموفیل قادر به فعالیت در آنها هستند و می‌توانند کاندیداهای مناسبی برای مطالعات ازدیاد برداشت میکروبی نفت باشند اشاره شده است. طبق این جدول در بین میادین نفتی ایران، میدان مسجدسلیمان به‌علت

شکل ۱ | الف) دستگاه چاه‌پیمایی MT (ب) ابزار نمونه‌گیری آب سازند که توسط MT در اعماق مدنظر به درون چاه هدایت می‌شود

غربال‌گری مخازن نفت ایران برای فرآیندهای ازدیاد برداشت میکروبی نفت از لحاظ دمای مخزن	
میدان نفت - سازند	دمای مخزن (°C)
مسجدسلیمان - آسماری، پابده	۳۹
هفتکل - آسماری	۴۶
ویژنهار - ایلام	۴۹
بوشگان - آسماری	۵۴
کبود - آسماری	۵۴
لالی - آسماری	۵۶
سرکان - بنگستان	۵۶
ماله‌کوه - بنگستان	۵۶
خویز	۶۲
پر سیاه - آسماری	۶۳
پارسی - آسماری	۶۶
گچساران - آسماری	۶۱
گچساران - بنگستان	۶۱
کهر بییشه - آسماری	۶۰

پلیت‌های آگار یا کشت‌های مایع ویسکوز، کلونی‌های لزج مانند تولید می‌کنند. برای فرآیندهای انسداد انتخابی میکروبی شاید تولید یک پلیمر همراه با سلول، نسبت به یک پلیمر رها شده مفیدتر باشد؛ چرا که یک پلیمر همراه با سلول، کاهش تراوایی پایدارتری ایجاد می‌کند. میکروارگانیسم‌هایی که تولیدکننده‌ی امولسیفایرها یا بیوسورفکتانت‌ها هستند ابتدا با امولسیون‌سازی یک لایه‌ی نفتی در محیط مایع نمایان می‌شوند. ایزوله‌های حاصل از این غنی‌سازی‌ها را می‌توان برای فعالیت امولسیون‌کنندگی یا کاهش کشش سطحی آب (که نشان‌دهنده‌ی تولید یک بیوسورفکتانت است)، غربال‌گری نمود. برای غربال‌گری باکتری‌های تولیدکننده‌ی بیوسورفکتانت می‌توان فعالیت همولیز اطراف کلونی‌های رشد یافته روی پلیت‌های آگار-خون یا تشکیل هاله روی پلیت‌های آگار - نفت یا تری‌بوتیلین را نیز مدنظر قرار داد. برای اینکه نفت‌هایی که در حفره‌های ریز به تله افتاده‌اند آزاد شده و به جریان درآیند لازم است فشار موینگی تا حد زیادی کاهش یابد. بنابراین میکروارگانیسم‌هایی مناسب این کار هستند که بتوانند با تولید بیوسورفکتانت، کشش بین سطحی نفت و آب شور را تا ۱۰۰۰ برابر یا بیشتر کاهش دهند. بنابراین اندازه‌گیری کشش بین سطحی بین دو فاز آبی و آلی نیز در غربال‌گری این باکتری‌ها ضروری است [۱۰].

در مقاله‌ی حاضر موارد بالا طی جداسازی باکتری‌های تولیدکننده‌ی بیوسورفکتانت در یک مطالعه موردی روی میدان مسجدسلیمان استفاده و نتایج ارزشمندی از آن حاصل شد که در ادامه به آنها اشاره خواهیم کرد.

۲- مواد و روش‌ها

۲-۱- نمونه‌گیری آب سازند آسماری میدان مسجدسلیمان و آنالیز آن

برای جداسازی باکتری‌های مفید جهت استفاده در عملیات ازدیاد برداشت میکروبی نفت، نمونه‌گیری آب سازند به صورت ته‌چاهی توسط دستگاه چاه‌پیمایی MT (شکل ۱-الف) و با استفاده از ابزار نمونه‌گیری مخصوص (شکل ۱-ب) در اعماق مختلف (۱۷۰۰-۱۴۰۰ ft.s.s) از چاه‌های مختلف میدان مسجدسلیمان (چاه MS-166 در منطقه‌ی چوب سرخ و چاه‌های MS-179، MS-171 و MS-266 در منطقه‌ی تل‌بزان) که به دلیل تولید آب زیاد بسته شده بودند انجام گردید. نمونه‌ها جهت جداسازی میکروبی در شرایط استریل در داخل ظروف استریل شده ریخته و به آزمایشگاه منتقل شد. به منظور امکان‌سنجی استفاده از روش‌های میکروبی در مخزن مورد مطالعه، توسعه‌ی محیط‌های کشت غنی‌سازی و جداسازی باکتری از نمونه‌های آب مخزن، محیط کشت برای تولید متابولیت مدنظر، یون‌های Cu ، Fe ، NO_3 ، SO_4 CO_3 ، HCO_3 ، Ca ، Mg ، Cl ، کل جامدات حل شده، کل نیتروژن، Na و K و درصد شوری به دقت آنالیز شد.

می‌تواند با سرعت‌های محسوس در سنگ مخزن و حتی در سنگ‌های با تراوایی خیلی کم نفوذ کنند. بنابراین فعالیت‌های میکروبی در سرتاسر مخزن اتفاق می‌افتد. فعالیت‌های میکروارگانیسم‌ها در مخازن نفتی متنوع بوده و شامل فعالیت‌های مضر باکتری‌های احیاءکننده‌ی سولفات و فعالیت‌های مفیدی در برداشت اقتصادی نفت هستند. بنابراین شناخت بیشتر میکروارگانیسم‌های مخزن و عوامل مؤثر بر رشد و فعالیت آنها کمک شایانی در استخراج بهتر منابع طبیعی موجود در مخزن خواهد بود [۱۰].

مطالعه‌ی دقیق اکولوژی یک مخزن نفتی، نیازمند مغزه‌هایی است که به طور اسپتیک در عملیات حفاری به دست آمده‌اند. اما به دلیل هزینه‌ی فراوان حفاری، تهیه‌ی چنین مغزه‌هایی از مخازن نفتی برای مطالعات میکروبی به ندرت امکان‌پذیر است. بنابراین نتیجه‌گیری درباره‌ی انواع میکروارگانیسم‌های موجود و فعالیت‌های آنها در مخزن نفت باید از آنالیز میکروبی سیالات مخزن نفتی در دست مطالعه انجام گیرد.

روش‌های شمارش و جداسازی جمعیت‌های میکروبی سیالات مخازن نفتی و توصیف تنوع میکروبی آنها مشابه روش‌های مورد استفاده برای سایر محیط‌هاست. محیط و شرایط کشت باید از طریق شبیه‌سازی محل بومی (اصولی)، تا حد امکان دقیق تنظیم شود. از آنجا که اغلب مخازن نفتی، حاوی اکسیژن کم یا بدون اکسیژن هستند باید از محیط کشتی که به صورت بی‌هوازی تهیه شده استفاده کرد. از آنجا که بسیاری از باکتری‌های بی‌هوازی برای رشد به دی‌اکسید کربن احتیاج دارند می‌توان از یک سیستم بافر بی‌کربنات استفاده نمود. برای تنظیم قدرت یونی محیط کشت می‌توان از آب سازند مخزن در دست مطالعه استفاده کرد. برای جداسازی و مطالعات شمارش میکروبی به طور معمول از فشار اتمسفریک نسبت به فشار واقعی مخزن استفاده می‌شود. از آنجا که فشارهای ۲۰-۱۰ MPa اثر سوئی بر متابولیسم باکتریایی ندارد فرض می‌شود که میکروارگانیسم‌های جدا شده در فشار اتمسفریک مشابه آنهایی هستند که در صورت استفاده از فشار واقعی مخزن جدا می‌شدند. بنابراین نشان دادن اینکه ایزوله‌ها می‌توانند در فشارهای زیاد مخازن رشد کرده و متابولیز کنند اهمیت دارد [۱۰].

شمارش و جداسازی میکروارگانیسم‌های تولیدکننده‌ی محصولات مفید جهت ازدیاد برداشت نفت (جدول ۱)، نیازمند محیط‌های کشت با ترکیب خاصی از مواد است. برای شمارش و جداسازی میکروارگانیسم‌های تولیدکننده‌ی اسیدها، حلال‌ها یا گاز به عنوان محصول نهایی، باید از محیط‌های کشت حاوی یک منبع کربن آلی استفاده شود. باکتری‌های مولد پلیمر با استفاده از محیطی بر پایه‌ی کربوهیدرات با نسبت کربن به نیتروژن زیاد، عموماً بر اساس نسبت مولی بزرگتر از ۵ به یک جدا می‌شوند. باکتری‌های مولد پلیمر روی

۲-۲- محیط‌های کشت

در این مطالعه به منظور غنی‌سازی نمونه‌های مورد مطالعه و جداسازی باکتری از آن، غربال‌گری باکتری‌ها و تولید متابولیت مدنظر و همچنین نگهداری سویه‌ها، از محیط‌های کشت ذکر شده در جدول ۴- استفاده شد.

برای تهیه‌ی این محیط‌ها به صورت بی‌هوازی ۰/۰۵ w/v از یک محلول حاوی Na₂S ۲/۵w/v و cycteine hydrochloride ۲/۵w/v به محیط کشت اضافه گردید [۱۱ و ۱۰]. برای جداسازی باکتری‌ها از نمونه‌های غنی‌شده و خالص‌سازی آنها، از محیط کشت PCA و ۵% NaCl استفاده شد.

۲-۳- جداسازی و غربال‌گری باکتری‌های مولد بیوسورفکتانت و بررسی

رشد آنها در دماها و شوری‌های مختلف

به منظور جداسازی باکتری از نمونه‌های غنی‌شده و خالص‌سازی آنها، ۵ ml از نمونه‌های غنی‌شده روی محیط کشت PCA، کشت خطی داده شد و در دمای ۴۲°C گرمخانه‌گذاری گردید. کلونی‌های رشد یافته جهت خالص‌سازی، چندین بار روی محیط PCA، کشت خطی چندمرحله‌ای داده شد تا در نهایت کلونی‌های منفرد با مورفولوژی‌های یکسان به دست آمد. شکل رشد میکروسکوپی آنها نیز با استفاده از میکروسکوپ نوری ملاحظه شد و سپس تا انجام مرحله‌ی غربال‌گری در یخچال در دمای ۴°C قرار گرفت. به منظور غربال‌گری باکتری‌های مولد بیوسورفکتانت از آزمایش همولیز باکتری‌ها روی محیط جامد آگار-خون دفیبرینه شده ۴۰ gr/lit محیط بلاد آگار و ۸-۵ درصد خون دفیبرینه‌ی گوسفند) و همچنین آزمایش کاهش کشش سطحی سوپرناتانت حاصل از کشت باکتری‌ها روی محیط کشت E (جدول ۴- استفاده گردید. فعالیت همولیتیک به صورت ظهور هاله‌ای روشن اطراف یک کلونی مشخص می‌شود [۱۹-۱۲]. تحمل باکتری‌های جدا شده در مقابل شوری و دما از طریق کشت روی محیط PCA با درصد‌های مختلف نمک و با گام‌های ۵w/v تا ۲۵w/v و سپس گرمخانه‌گذاری در دماهای مختلف از ۴۰°C تا ۶۰°C با گام‌های ۵°C بررسی گردید. بررسی توانایی رشد باکتری‌های مولد بیوسورفکتانت در شرایط بی‌هوازی در داخل جار بی‌هوازی صورت گرفت (شکل ۲-).

۲-۴- شناسایی باکتری‌های انتخابی

شناسایی اولیه باکتری‌های تولیدکننده‌ی سورفکتانت بر اساس آزمایش‌ها و روش‌های استاندارد مورفولوژیکی، بیوشیمیایی و فیزیولوژیکی ذکر شده در مراجع [۲۱ و ۲۰] انجام شد. شناسایی کامل سویه‌های انتخابی توسط DSMZ آلمان بر اساس آنالیز اسید چرب سلولی، تعیین توالی نوکلئوتیدهای ژن 16S rRNA و همچنین هیبریداسیون DNA-DNA انجام گردید.

۲-۵- اندازه‌گیری کشش سطحی

مایع رویی حاصل از کشت هر یک از باکتری‌ها روی محیط کشت E (گرمخانه‌گذاری در دمای ۴۰°C و دور ۲۵۰rpm) توسط سانتریفیوژ (در دمای ۴°C و دور ۱۰۰۰۰xg) از بیومس جدا شده و سپس کشش سطحی آن با استفاده از دستگاه تنسیومتر دیجیتالی و De Nouy ring detachment (K10ST, Kruss, Germany) با روش method در دمای ۲۵°C و به صورت سه بار تکرار برای هر نمونه اندازه‌گیری و میانگین آن به عنوان کشش سطحی هر نمونه ثبت گردید.

۴ ترکیب درصد محیط‌های کشت مورد استفاده برای غنی‌سازی نمونه‌های آب مخزن			
Culture medium	Component	Concentration (gl-1)	Reference
Modified PTYG agar medium	NaCl	254.2	[۲۲]
	MgSO ₄ .7H ₂ O	26.48	
	CaCl ₂ .2H ₂ O	18.22	
	glucose	10	
	yeast extract	10	
	peptone	5	
	trypticase	5	
Medium E	agar	15	[۱۱]
	glucose	10	
	NaCl	50	
	(NH ₄) ₂ SO ₄	1	
	MgSO ₄	0.25	
	trace salt solution*	ml 10	
	K ₂ HPO ₄	13.9	
	KH ₂ PO ₄	2.7	
	NaNO ₃	1	
yeast extract	0.5		
GMT medium	glucose	10	[۲۳]
	NaCl	30	
	tryptone	2.5	
	KCl	0.1	
	MgCl ₂	3	
	MgSO ₄	0.2	
	CaCl ₂ .2H ₂ O	0.2	
	meat extract	2	
trace salt solution	1ml		

Composition of the trace salt solution (gl-1): EDTA, 1; MnSO₄.2O, 3; FeSO₄.7H₂O, 0.1; CaCl₂.2H₂O, .1; CoCl₂.6H₂O, 0.1; ZnSO₄.7H₂O, 0.1; CuSO₄.5H₂O, 0.01; AlK(SO₄)₂.12H₂O, 0.01; H₃BO₃, 0.01; Na₂MoO₄.2H₂O, 0.01

۲- نتایج و بحث

۳-۱- جداسازی باکتری‌های با تحمل شوری و دمای زیاد

به علت تنوع وسیع باکتری‌ها (از نظر دمایی شامل ساکروفیل، مزوفیل و ترموفیل، از نظر نیاز به اکسیژن شامل بی‌هوازی، هوازی و بی‌هوازی اختیاری، از نظر تحمل شوری شامل باکتری‌هایی که نمی‌توانند شوری زیادی تحمل کنند و هالوفیل‌ها که می‌توانند در محدوده‌ی وسیعی از غلظت نمک رشد کنند، از نظر PH شامل اسیدوفیل‌ها، آلوکالوفیل‌ها و ...)، شرایط عملیاتی در نظر گرفته شده برای جداسازی باکتریایی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده و بر اساس این شرایط می‌توان به باکتری مطلوب رسید. هر یک از این شرایط به نوعی به غربالگری نیز کمک خواهند کرد؛ به عبارتی در مرحله‌ی جداسازی با در نظر گرفتن شرایط عملیاتی مناسب، یک مرحله غربالگری نیز انجام می‌شود. از آنجا که هدف از این کار، جداسازی باکتری برای استفاده در فرآیندهای ازدیاد برداشت میکروبی نفت است، باکتری‌هایی مطلوب

هستند که از نظر نیاز به اکسیژن، بی‌هوازی یا بی‌هوازی اختیاری باشند، از نظر تحمل شوری (به ویژه شوری زیاد مخزن مسجدسلیمان)، تحمل زیادی داشته باشند و از نظر دما به علت اینکه دمای مخزن مسجدسلیمان حدود ۴۲°C است جزء دسته‌ی ترموفیل‌ها باشند. با توجه به موارد بالا و روش جداسازی ذکر شده در بخش مواد و روش‌ها، تعدادی ایزوله‌ی باکتریایی به دست آمد که برای هر یک از آنها تا مرحله‌ی انتخاب باکتری‌های منتخب نهایی و شناسایی آنها، کد در نظر گرفته شد. نتایج جداسازی باکتریایی و مشخصات مورفولوژیکی کلونی‌های آنها در جدول ۴ ارائه شده است.

آب سازند آسماری میدان که از چاه‌های مختلف گرفته شده بود به دقت آنالیز شد. میانگین ترکیب یونی نمونه‌های مختلف عبارت بود از gr/lit: $101/6Na^+$ ، $0/75K^+$ ، $6/6Ca^{2+}$ ، $2/6Mg^{2+}$ ، Fe^{2+} 10×10^{-4} ، $5 \times 10^{-5}NH_4^+$ ، $95 \times 10^{-4}Mn^{2+}$ ، $6 \times 10^{-4}Cu^{2+}$ ، $18SO_4^{-2}$ ، $163Cl^-$ ، $0/13total\ nitrogen$ ، $0/13Mn_3$ ، $0/008CO_3^{-}$ ، $total$ ، PO_4^{-3} ، $90 \times 10^{-4}Cu_3$ ، $3/7 \times 10^{-4}$ عبارت بود از (gr/lit): $254/2NaCl$ ، $7H_2O$ ، $26/48MgSO_4$ ، $22Ca$ ، $18/Cl_2H_2O$. همان‌طور که اشاره شد شوری و دما از مشخصات مهم مخازن نفتی است که بر رشد و فعالیت میکروارگانیسم‌ها تأثیر زیادی دارد. از لحاظ شوری، بیشتر آبهای سازندهای میداین نفتی، حاوی کلرید کلسیم یا کلرید سدیم به عنوان اجزاء اصلی هستند. بعضی اوقات منیزیم، بی‌کربنات و سولفات نیز زیاد است و سایر یون‌های موجود در این آبها معمولاً مقادیر کمی دارند [۲۴ و ۲۵].

از آنجا که بیش از ۹۰ درصد کل جامدات محلول دیده شده در مخازن نفت را کلرید سدیم تشکیل می‌دهد، تحمل میکروارگانیسم‌ها در مقابل کلرید سدیم یکی از مهم‌ترین مشخصات مورد نیاز برای میکروارگانیسم‌های مورد استفاده در فرآیندهای ازدیاد برداشت میکروبی نفت است [۲۵]. از آنجا که یکی از مراحل غربالگری باکتری‌های جدا شده از میدان مسجدسلیمان تحمل شوری و دمای زیاد در نظر گرفته شده بود بررسی اثر شوری روی رشد باکتری‌ها در محیط کشت جامد PCA (بر اساس غلظت‌های مختلف کلرید سدیم) و بررسی اثر دما روی رشد باکتری‌های بالا به صورت همزمان انجام شد. بررسی‌ها نشان داد سویه‌های PB1، TPYG-D-C1، ED TPYG-D-C2، PB2 و GMT-B رشد خوبی در دماهای تا ۶۰°C و غلظت‌های مختلف نمک تا ۱۵w/v% داشته‌اند. از این میان تحمل سویه‌ی ED در مقابل دما و نمک از سایر سویه‌ها بیشتر بوده است.

۳-۲- غربالگری و انتخاب باکتری‌های مولد سورفکتانت برای استفاده در ازدیاد برداشت نفت

از میان سویه‌های جدا شده از آب سازند آسماری میدان مسجدسلیمان، سویه‌های مولد بیوسورفکتانت ابتدا بر اساس فعالیت همولیز و سپس بر

نام چاه	محیط غنی‌سازی	ایزوله	سویه	مشخصات مورفولوژیکی
محیط کشت E	EB-C1	EB-C1	۱-۲mm	قوام کره‌ای، گرد و محدب با حاشیه‌های منظم و سفیدرنگ
			۱	کمتر از ۱mm، کره‌رنگ با قوام کره‌ای، گرد با حاشیه‌های منظم و سطح براق
	EB-C2	2	۲mm	کره‌رنگ با قوام کره‌ای، گرد با حاشیه‌های منظم و سطح براق
			۱	۲-۳mm، کره‌رنگ، کاملاً گرد نیست، کشیدگی بیضی شکل دارد، حاشیه‌های تقریباً منظم
محیط کشت GMT	GMT-B	4A	۲-۳mm	سطح کدر و حالت شوره‌ای، کلونی تقریباً گرد با حاشیه‌های کمی منظم
			۳-۴mm	سطح کدر و حالت شوره‌ای، تقریباً گرد با حاشیه‌های کمی نامنظم
			۳-۴mm	سطح کدر و حالت شوره‌ای، تقریباً گرد با حاشیه‌های کمی نامنظم
			4B	۳-۴mm، سطح کدر و حالت شوره‌ای، تقریباً گرد با حاشیه‌های کمی نامنظم
محیط کشت GMT	GMT-B-C1	3	۴mm	سطح کدر با قوام کره‌ای، گرد با حاشیه‌های منظم
			۲mm	کدر با سطح شوره‌ای، گرد با حاشیه‌های کمی نامنظم
			۳mm	فرم گنبدی‌شکل و براق با قوام کره‌ای، گرد با حاشیه‌های منظم
محیط کشت PCA	PB1-PB2	PB1-PB2	۳-۴mm	کره‌رنگ با قوام کره‌ای، قسمت مرکزی برجسته با حاشیه‌های گرد و منظم
			۳-۴mm	کره‌رنگ با قوام کره‌ای، قسمت مرکزی برجسته با حاشیه‌های گرد و منظم
محیط کشت PTYG اصلاح‌شده	TPYGB	1-3	۳-۴mm	کلونی کاملاً گرد با حاشیه‌های منظم، فرم گنبدی‌شکل و براق با سطح لژ
			۱mm	تقریباً گرد با حاشیه‌های منظم، سطح براق با قوام کره‌ای
			۴mm	تقریباً گرد، سطح کدر با قوام کره‌ای
			۴-۵mm	سطح براق و کاملاً لژ
محیط کشت PTYG اصلاح‌شده	TPYGD C1-C2	1-2	۱-۲mm	فرم گل شبدر زردرنگ، قوام کره‌ای
			۱mm	گرد با سطح چین‌خورده، سطح کدر با قوام کره‌ای
محیط کشت E	ED	ED	۱mm	گرد با سطح براق، کمی مایل به زرد
			۴-۵mm	قوام کره‌ای، مرکز محدب و برجسته با حاشیه‌های منظم و کامل و رنگ سفید خاکستری

به هر حال تشکیل هاله ممکن است تنها به علت تولید سورفکتانت نباشد؛ بلکه امکان دارد دلیل آن محصولات میکروبی دیگری از جمله واکنش آنزیمی نیز باشد. یا ممکن است سورفکتانت‌ها در محیط کشت جامد آگار-خون نفوذ ضعیفی داشته باشند [۱۲]. در تحقیق حاضر این مسأله با مقایسه‌ی فعالیت همولیز ایزوله‌های TPYG-D-C2 GMT-B و GMT-B-C1 و کاهش کشش سطحی به وسیله بیوسورفکتانت تولیدشده توسط آنها بررسی شد. اندازه‌گیری کشش سطحی سورفکتانت کشت این ایزوله‌ها نشان داد که ایزوله‌های GMT-B و GMT-B-C1 کشش سطحی را تا ۲۷mN/m و ایزوله‌ی TPYG-D-C2 کشش سطحی را تا ۴۰mN/m کاهش می‌دهند؛ این در حالی است که فعالیت همولیتیک ایزوله‌ی TPYG-D-C2 از دو مورد دیگر بیشتر شده است. یوسف و همکاران در ۲۰۰۴ فعالیت همولیتیک ۲۰۵ ایزوله‌ی باکتریایی را به همراه بررسی فعالیت سطحی این ایزوله‌ها با روش‌های فروپاشی قطره و پراکنده کردن نفت، مطالعه کردند. آنها نتایج هر یک از این روش‌ها را با اندازه‌گیری مقدار کاهش کشش سطحی سورفکتانت تولیدی توسط هر یک از این ایزوله‌ها مقایسه کرده و نشان دادند که روش‌های فروپاشی قطره و پراکنده‌گی نفت، با توانایی ایزوله‌ها برای کاهش دادن کشش سطحی ارتباط دارد. در حالی که رابطه‌ی بین روش همولیز و کاهش کشش سطحی توسط ایزوله‌ها همواره برقرار نیست [۱۲]. بنابراین در تحقیق حاضر، برای انتخاب ایزوله‌های مولد بیوسورفکتانت، از روش اندازه‌گیری کشش سطحی کشت عاری از سلول هر یک از ایزوله‌ها استفاده شد. با توجه به اینکه بیشترین کاهش کشش سطحی سورفکتانت حاصل از کشت تمام ایزوله‌ها روی محیط مایع E، بعد از دو روز گرمخانه‌گذاری در دمای ۴۲°C برابر ۲۷mN/m و مربوط به ایزوله‌های GMT-B و GMT-C1 بود در نهایت این دو مورد به عنوان باکتری‌های منتخب نهایی تولیدکننده‌ی بیوسورفکتانت انتخاب شدند. ایزوله‌های باکتریایی تولیدکننده‌ی بیوسورفکتانت (GMT-B-C1 و GMT-B) که در مراحل قبل، از لحاظ تحمل بیشتر شوری و دما و همچنین خواص کشش سطحی بهتر سورفکتانت تولیدی آنها و نیز توانایی رشد در شرایط بی‌هوازی، از بین ایزوله‌های دیگر غربالگری شده بودند قبل از شناسایی میکروبی دوباره با کشت‌های پی‌درپی روی محیط کشت آگار و بررسی شکل کلونی‌های آنها خالص‌سازی شده و در نهایت نه سویه‌ی خالص با خواص همولیتیک حاصل شد (شکل ۲-).

این سویه‌های تولیدکننده‌ی بیوسورفکتانت در سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران^۱ مرکز کلکسیون قارچ‌ها و باکتری‌های صنعتی ایران به ثبت رسیده که مشخصات کشش سطحی و شماره‌ی PTCC هر یک از آنها در مقاله‌ی [۲۸] ارائه شده است. در جدول ۶- توانایی

اساس اندازه‌گیری کشش سطحی سورفکتانت حاصل از کشت مایع سویه‌ها در محیط کشت E، غربالگری شد. آزمایش همولیز انجام شده نشان داد که هر چند تمام ایزوله‌ها در روز نخست روی محیط آگار-خون رشد کردند ولی ایزوله‌های TPYG-D-C2, TPYG-D-C1 GMT-B, GMT-B-C1, PB1, PB2 و ED به‌عنوان باکتری‌های با فعالیت همولیتیک غربال شدند.

آزمایش همولیز برای غربال‌گری باکتری‌های تولیدکننده‌ی بیوسورفکتانت توسط محققان دیگر نیز استفاده شده است [۲۷ و ۲۶ و ۱۵]. کاریلو و همکاران در ۱۹۹۶ اشاره کردند که بین فعالیت همولیتیک و تولید بیوسورفکتانت رابطه‌ای وجود دارد و استفاده از آزمایش همولیز گلوبول‌های قرمز خون روی محیط آگار را برای غربال‌گری فعالیت بیوسورفکتانت به‌عنوان یک روش اولیه پیشنهاد کردند [۱۵].

Surfactant type	Microorganisms	Surface tension (mN/m)	
Glycolipids	Glycolipids	Rhodococcus aurantiacus	26
	Glycolipids	Rhodococcus rubber IEGM 231	29
	Glycolipids	Streptococcus thermophilus A	36
	Glycolipids	Torulopsis apicola	30
	Pentaccharide lipid	Nocardia corynebacteroides	26
	Rhamnolipid	Pseudomonas aeruginosa	29
	Rhamnolipid	Pseudomonas DSM 2874	30
	Rhamnolipid	Pseudomonas aeruginosa LBI	26.9
	Rhamnolipid	Nine pseudomonas strains	36-34
	Rubiwetins	Serratia rubidaea	25.5-25.8
	Sophorolipids	Torulopsis bombicola	33
	Trehalose-mono, Dicosynomycolates	Nocardia corynebacteroides	36-32
		Rhodococcus erythropolis	
	Lipopeptides/ Aminolipids	Lipopeptides	Bacillus licheniformis JF-2
Lipopeptides		Bacillus licheniformis 86	27
lipopeptide		Bacillus licheniformis BAS50	28
lipopeptide		Bacillus licheniformis	27
Viscosin		Pseudomonas fluorescens	26.5
Serrawettin		Serratia marcescens	28.8-33.9
Surfactin		Bacillus subtilis	32-27
Fatty Acids/ Neutral Lipids	Fatty Acids	Corynebacterium lepus	30 >
	Fatty acid + neutral lipids	Nocardia erythropolis	32
Others	Protein-Carbohydrate Complex	Pseudomonas fluorescens 378	27
	Phosphatidy lethanolamines	Rhodococcus erythropolis	30

نتیجه گیری

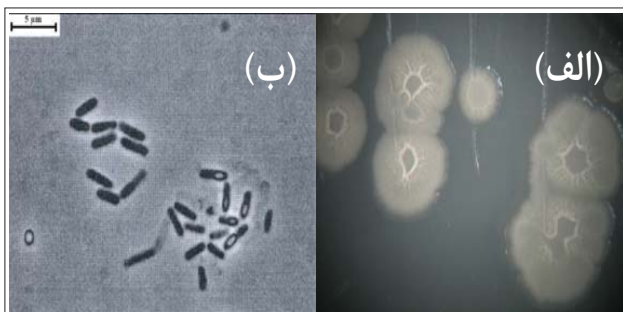
تحقیق حاضر نشان داد هر چند در عمده‌ی مخازن ایران به علت وجود شرایط افراطی، امکان استفاده از روش‌های میکروبی نیست اما مخازنی هم هستند که می‌توانند کاندیدای مناسبی برای این روش‌ها باشند. آنالیز سیال مخزن و جداسازی میکروبی نشان داد که چاه‌های نفت محل‌های مناسبی برای جداسازی باکتری‌های مفید جهت ازدیاد برداشت نفت هستند و باکتری‌های جدا شده از این نمونه‌ها، تحمل‌کننده‌ی شرایط زیست‌محیطی موجود در این محل‌ها می‌باشند. بعضی محققان از آزمایش همولیز به‌عنوان معیاری اولیه برای انتخاب باکتری‌های تولیدکننده‌ی بیوسورفکتانت استفاده کرده و نشان داده‌اند که فعالیت همولیتیک باکتری‌ها روی محیط آگار-خون با قابلیت تولید بیوسورفکتانت در محیط کشت مایع رابطه دارد. اما تحقیق حاضر نشان داد با وجود اینکه فعالیت همولیز باکتری‌ها معیاری برای غربال‌گری باکتری‌های تولیدکننده‌ی بیوسورفکتانت است اما رابطه‌ی مستقیم مناسبی با فعالیت بیوسورفکتانت تولیدی ندارد و انتخاب باکتری کاندیدا باید بر اساس خاصیت کشش سطحی بیوسورفکتانت تولیدی صورت گیرد. بیوسورفکتانت تولیدی توسط باکتری انتخابی در تحقیق حاضر، توانایی کاهش کشش سطحی تا کمتر از 27 mN/m را دارد که در مقایسه با بیوسورفکتانت‌های گزارش شده در کارهای دیگر کم‌نظیر است. شناسایی این باکتری‌ها نیز نشان داد که باکتری انتخابی مولد بیوسورفکتانت، شباهت زیادی به گروه باسیلوس سابتیلیس دارد. این باکتری‌ها در سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران، مرکز کلکسیون قارچ‌ها و باکتری‌های صنعتی ایران، ثبت و نگهداری می‌شوند. ■

کاهش کشش سطحی بیوسورفکتانت تولیدی توسط باکتری‌های جدا شده در کارهای محققان دیگر ذکر گردیده است. مقایسه‌ی قابلیت کاهش کشش سطحی توسط سویه‌های جدا شده در تحقیق حاضر با مقادیر ذکر شده در جدول ۶- نشان می‌دهد بیوسورفکتانت تولیدی توسط سویه‌های باکتریایی جدا شده در این تحقیق، در مقایسه با باکتری‌های تولیدکننده‌ی بیوسورفکتانت گزارش شده در متون علمی، فعالیت‌های سطحی کم‌نظیری دارند.

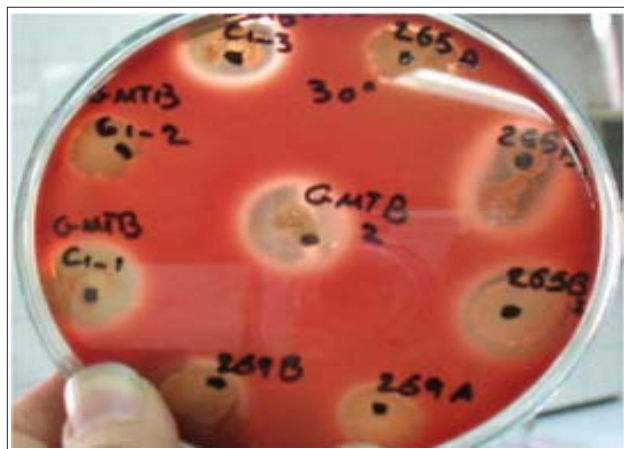
۳-۳- شناسایی باکتری‌های تولیدکننده‌ی بیوسورفکتانت

بر اساس مطالعات مورفولوژیکی، بیوشیمیایی و فیزیولوژیکی، آنالیز اسید چرب دیواره‌ی سلولی و توالی نوکلئوتیدهای ژن 16S rRNA که توسط DSMZ آلمان انجام شد، باکتری‌های تولیدکننده‌ی بیوسورفکتانت که از میدان مسجدسلیمان جدا شدند متعلق به گروه باسیلوس سابتیلوس هستند. مورفولوژی سلولی و شکل کلونی یکی از این سویه‌ها در شکل ۳- نشان داده شده است. مشخصه‌های فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی، آنالیز اسید چرب دیواره سلولی، توالی نوکلئوتیدهای ژن 16S rRNA و هیبریداسیون-DNA این سویه در مقاله‌ی [۳۳] ارائه شده است.

نمودار دندروگرام این سویه که نشان‌دهنده‌ی روابط تکامل ژنی این گونه با سویه‌های دیگر باسیلوس است نیز در مقاله‌ی [۳۳] ارائه شده است. با توجه به این نمودار، توالی نوکلئوتیدهای ژن 16S rRNA این گونه، شبیه به گروه باسیلوس سابتیلیس بوده و در این گروه بیشترین شباهت را به *Bacillus mojavenensis* دارند.

شکل ۳ | رشد سویه‌ی منتخب تولیدکننده‌ی بیوسورفکتانت جدا شده از میدان مسجدسلیمان (الف) مورفولوژی سلولی: میله‌ای، دارای پهنا و طول به‌ترتیب $0.8-1.7 \mu\text{m}$ و $3-5 \mu\text{m}$ ، سلول‌های منفرد، انتهای سلول به‌شکل گرد، دارای اسپور به‌شکل بیضوی و موقعیت اسپور انتهای سلول (ب) مشخصات کلونی: گرد با حاشیه‌ای کمی نامنظم و قطر حدود ۲mm، کره‌رنگ، سطح شور‌های، وسط کلونی برجسته

شکل ۴ | فعالیت همولیتیک نُه سویه‌ی مولد بیوسورفکتانت جدا شده از آب سازند آسماری میدان مسجدسلیمان

- 192199-.
- [19] Rodrigues L., Moldes A., Teixeira J., Oliveira R. 2006. Kinetic Study Of Fermentative Biosurfactant Production By Lactobacillus Strains. *Biochemical Engineering Journal*. 28: 109116-.
- [20] Benson, H. J. 1990. *Microbial Application: A Laboratory Manual In General Microbiology*, Sixth Edition, Wm. C. Brown Publishers, United States Of America.
- [21] Holt, J. G., Krieg, N. R., Sneath, P. H. A., Staley, J. T., Williams, S. T. 1994. *Bergey's Manual Of Determination Bacteriology*, 9th Ed., Williams & Willkins, United States Of America
- [22] Balkwill D. L. Ghiorse W. C. 1985. Characterization Of Subsurface Bacteria Associated With Two Shallow Aquifers In Oklahoma. *Applied And Environmental Microbiology*, 50: 580588-.
- [23] Kaveev Kh. K. 2002. Preliminary Report On The 1st Stage Of The Microbiological Studies In The Selected Areas Of Oil Fields In Iran Under The Contract For Oil Recovery Enhancement Between Tatneft And RIPI.
- [24] Sanchez G., Marin A., Vierma L. 1992. Isolation Of Thermophilic Bacteria From A Venezuelan Oil Field. In: Premuzic ET, Woodhead A (Eds) *Microbial Enhancement Of Oil Recovery – Recent Advances*, Proceedings Of The ۱۹۹۲ International Conference. Elsevier, Pp: 383389-.
- [25] Donaldson E. C. 1980. Underground Disposal Of Brines From Geopressured Reservoirs. Proc., 73rd Annu. Meet., Am. Inst. Chem. Eng., Chicago, Ill., Nov. 1630, 20- Pp. In: Donaldson E. C., Chilingarian G. V., Yen T. F. 1989. *Microbial Enhanced Oil Recovery*. Elsevier, Amsterdam, 1622-Pp.
- [26] Banat I.M. 1993. Isolation Of A Thermophilic Biosurfactant-Producing Bacillus Species. *Biotechnology Letters*. 15: 591594-.
- [27] Mulligan C. N., Cooper D. G., Neufeld R. J. 1984. Selection Of Microbes Producing Biosurfactants In Media Without Hydrocarbons. *Journal Of Fermentation Technology*. 62: 311314-.
- [28] Ghojavand H., Vahabzadeh F., Mehranian M., Radmehr M., Shahraki A. Kh., Zolfagharian F., Emadi M. A., Roayaei E. (2008) Isolation Of Thermotolerant, Halotolerant, Facultative Biosurfactant Producing Bacteria, *Appl. Microbiol. Biotechnol.* 80: 1073–1085.
- [29] Cooper D. C., Macdonald C. R., Duff S. J. B., Kosaric N. 1981. Enhanced Production Of Surfactin From Bacillus Subtilis Y Continuous Product Removal And Metal Cation Additions. *Applied And Environmental Microbiology*, 42: 408412-.
- [30] Yakimov M. M., Timmis K. N., Wray V. Fredrickson H. L. 1995. Characterization Of New Lipopeptide Surfactant Produced By Thermotolerant And Halotolerant Subsurface Bacillus Licheniformis BAS50. *Applied And Environmental Microbiology*. 61: 17061713-.
- [31] Lin S. C., Goursaud J. C., Kramer P. J., Georgiou G. And Sharma M. M. 1990. Production Of Biosurfactant By Bacillus Licheniformis JF-2. In: *Microbial Enhancement Of Oil Recovery-Recent Advances*. Donaldson, E. C. (Ed). Elsevier Science Publishers, Amesterdam
- [32] Mcinerney M. J., Jenneman G. E., Knapp R. M., Menzie D. E. 1985. Biosurfactant And Enhanced Oil Recovery. United State Patent. Patent Number: 4522261.
- [33] Ghojavand H., Vahabzadeh F., Azizmohseni F. (2011) A Halotolerant, Thermotolerant And Facultative Biosurfactant Producer: Identification And Molecular Characterization Of Bacterium And Evolution Of The Emulsifier Stability Of Lipopeptide Biosurfactant. *Biotechnology And Bioprocess Engineering*. 16, 1:7280-.
- [۱] ریاضی، محمدرضا، ۱۳۸۰، آشنایی با مهندسی مخازن نفت و گاز، چاپ دوم، مؤسسه انتشارات علمی دانشگاه صنعتی شریف
- [2] Behlulgil K., Mehmetoglu T., Donmez S. 1992. Application Of Microbial Enhanced Oil Recovery Technique To Turkish Heavy Oil, *Appl. Microbiol. Biotechnology*. 36: 833835-.
- [3] Li Q., Kang C., Wang H., Liu C., Zhang C. 2002. Application Of Microbial Enhanced Oil Recovery Technique To Daqing Oilfield, *Biochemical Engineering Journal*. 11: 197199-.
- [4] Van Hamme J. D., Singh A, Ward O. P. 2003. Recent Advances In Petroleum Microbiology, *Microbiology And Molecular Biology Reviews*. 67: 503–549.
- [5] Jack T. R., 1992. "M.O.R.E." To M.E.O.R.: An Overview Of Microbially Enhanced Oil Recovery, In: *Microbial Enhanced Oil Recovery-Recent Advances; Proceeding Of The 1992 International Conference On Microbial Enhanced Oil Recovery*. 717-.
- [6] Jang L. K., Chang P. W., John E. F., Yen T. F. 1983. Selection Of Bacteria With Favorable Transport Properties Through Porous Rock For The Application Of Microbial-Enhanced Oil Recovery, *Applied And Environmental Microbiology*. 6: 10661072-.
- [7] Fowler M. L., Et Al. 1995. Reservoir Characteristics, Production Characteristics And Research Needs For Fluvial/Alluvial Reservoirs In The United States. DOE/PC/910080133-.
- [8] Barrufet A. M. 2001. Improved Water Flooding Processes. PETE 609 - Module 6.
- [9] Saidi A. M. 1987. Reservoir Engineering Of Fracture Reservoirs, Fundamental And Practical Aspects. Total Edition Presse.
- [10] Mcinerney M. J. And Sublette K. L. 2002. Oil Field Microbiology. Page: 777787-. In: Hurst C. J. And Stetzenbach L. D. *Manual Of Environmental Microbiology*, 2nd Ed. ASM Press, Washington, D.C.
- [11] Javaheri M., Jenneman G. E., Mcinerney M. J., Knapp R. M. 1985. Anaerobic Production Of A Biosurfactant By Bacillus Licheniformis JF-2. *Applied And Environmental Microbiology*. 50: 698700-.
- [12] Youssef N. H. Duncan K. E. D. Nagle D. P. Savage K. N. Knapp R. M. Mcinerney M. J. 2004. Comparison Of Methods To Detect Biosurfactant Production By Diverse Microorganisms. *Journal Of Microbiological Methods*. 56: 339347-.
- [13] Lin S. C. 1996. Biosurfactant: Recent Advances, *J. Chem. Tech. Biotechnol.* 66:109120-.
- [14] Horowitz S., Gilbert J.N., Griffin W.M. 1990. Isolation And Characterization Of A Surfactant Produced By Bacillus Licheniformis 86. *Journal Of Industrial Microbiology*. 6: 243248-.
- [15] Carrillo P. G., Mardaraz C., Pitta Alvarez S. I., Giulietti A. M. 1996. Isolation And Selection Of Biosurfactant Producing Bacteria. *World Journal Of Microbiology & Biotechnology*. 12: 8284-.
- [16] Gevertz D., Paterek J. R., Davey M. N., Box P. O. 1992 Isolation And Characterization Of Anaerobic Halophilic Bacteria From Oil Reservoir Brines. In: Premuzic ET, Woodhead A (Eds) *Microbial Enhancement Of Oil Recovery – Recent Advances*, Proceedings Of The 1992 International Conference. Elsevier, Pp: 115129-.
- [17] Tuleva . K., Ivanov G. R. And Christova N. E. 2002. Biosurfactant Production By A New Pseudomonas Putida Strain. . *Zeitschrift Für Naturforschung*, 57:35660-.
- [18] Das K., Mukherjee A. K. 2005. Characterization Of Biochemical Properties And Biological Activities Of Biosurfactants Produced By Pseudomonas Aeruginosa Mucoid And Non-Mucoid Strains Isolated From Hydrocarbon-Contaminated Soil Samples. *Applied Microbiology And Biotechnology*. 69: